

Coptic Orthodox Patriarchate
His Holiness Pope Tawadros II
Pope of Alexandria and
Patriarch of the See of St. Mark
The Papal Center

بطيركية الأقباط الأرثوذكس
قداسة البابا الأنبا تواضروس الثاني
بابا الأسكندرية
وبطيرك الكرازة المرقسية
المقر البابوي

222 Ramses St., Abbaseya, Cairo, Egypt

Πατριάρχης

222 شارع رمسيس ، العباسية ، القاهرة ، مصر

Tel: 024822580

Fax: 0235365880

email: office@popetawadros.org

تليفون: 024822580 فاكس: 0235365880

Spanish

Påvens årliga budskap till den förhålligade Uppståndelsens högtid.

I Faderns och Sonens och den helige Andes namn. En Gud. Amen.

Xristos anesti – Alithos anesti.

Kristus är uppstånden – I sanning är han uppstånden.

Jag gratulerar er, mina kära, till Uppståndelsens högtid enligt vår östliga kalender. Jag gratulerar vårt koptiska folk i församlingar och koptiska kyrkor på världens alla kontinenter. Jag gratulerar fäderna metropoliter, biskopar, präster, diakoner och allt folk med ungdomar, barn och alla koptiska familjer. Jag gratulerar er alla till denna högtid, vilken är vår främsta glädje. Vår tro och lära om uppståndelsen utgör kristendomens grund.

När vi ser på händelserna kring Uppståndelsen, så ser vi till dessa tre dagar; fredag, lördag och söndag. Korsfästelsens fredag eller Stora fredagen. Sedan glädjens lördag, som är lördagen för väntan. Sedan Uppståndelsens söndag, vilken är segerns söndag. Låt oss minnas vad den helige aposteln Paulus skrev om kristendom. Han var filosof och en stor teolog. I sina 14 epistlar skrev han mycket om Kristus, kyrkan, uppståndelsen och det eviga livet. Men i sin första epistel till korintierna i kapitel 13 skrev han ett evigt poem om kärlek, det skrevs i tretton verser. I den sista versen nämner han tro, hopp och kärlek, men störst är kärleken (1 Kor. 13:13). Dessa tre ämnen motsvarar de tre dagar, som förändrade världens historia och mänsklighetens liv. Kristus korsfästes och dog på korset, och begravdes sedan i graven.

Den första dagen är Korsfästelsens dag, fredagen. Aposteln Paulus liknade den vid Tron. Korsfästelsens dag är Trons dag. Vår herre Jesus Kristus korsfästes på korset. Vi ber och säger: "O du, som på den sjätte dagen i den sjätte timmen spikades på korset ... för oss alla." Detta kors, vilket vår herre Jesus Kristus spikades på, innebär en kungörelse. Såsom sägs i Höga visan: "Min älskade är vit och röd, härlig är han framför tiotusen." (Höga visan 5:10) Vit och röd, det symboliserar renhet och försoningens blod. "härlig framför tiotusen" betyder att han framstår som en fana. Korset var på samma sätt en upphöjd fana. Och så blev Herren Jesus Kristus korsfäst på Golgata. Korsfästelsens dag är Trons dag, och korsets grund är vår tro. Såsom den helige aposteln Paulus säger: "Jag är korsfäst med Kristus, och lever inte mera jag, utan Kristus lever i mig." (Galater 2:20). Under fredagen lades grunden med Kristus som försonare och frälsare för varje människa. När du står med mig inför korset, ska vi minnas hövitsmannen. När Kristus spetsades i sidan med ett spjut, kom blod och vatten ut från hans sida. Och hövitsmannen uttalade sitt berömda ord: "I sanning var denne Guds son." (Matteus 27:54) Eftersom han var romare, så blev hövitsmannens vittnesmål till vittnesord från den hedniska världen om vad Kristus hade gjort för varje människas. Grunden för din tro är korset, på vilket vår herre Jesus Kristus korsfästes. Han förvandlade korset från skam och vanära, såsom symbol och redskap för döden. Herren Kristus omvandlade det till härlighetens redskap, i vilket vi alla har stolthet. Detta är fredagen, korsfästelsens fredag och Trons dag.

Sedan kommer lördagen, glädjens lördag. Vi kallar den också lördagen för väntan och hopp. Det var detta uttryck aposteln Paulus använde som hoppets dag. Kristus korsfästes och dog på korset, och begravdes sedan i graven. Lärjungarna och alla de älskade väntade i hopp på denna Uppståndelse. Det var hoppets dag, så som Kristus uttryckt i sina senaste samtal med lärjungarna. Det var en dag fylld av hopp, men samtidigt fylld av rädsla, oro och prövning i uthållighet. Där fanns en typ av förskräckelse, som spred sig i lärjungarnas och de käras själar. Han hade blivit lagd i graven, men var är han?

Det var hoppets lördag. I den dagen stannar vi vakna och läser Uppenbarelseboken under Apokalyps-natten. Vi läser om väntan på att utgå från mörker till ljus och från världen till evigheten. Detta var hoppets dag.

Sedan kom gryningen till söndagen, vilken är Uppståndelsedagen. Uppståndelsedagen är Kärlekens dag. Låt oss se vad den helige aposteln säger: "Men nu förblir tro, hopp och kärlek, men störst ibland dem är kärleken." (1 Kor. 13:13) Herren Jesu Kristi Uppståndelse är kärleken till var och en. Den helige aposteln Paulus stod stark och sade: "Till att känna honom och hans uppståndelskraft och delaktigheten i hans lidanden, blivande lik hans död." (Filipper 3:10) Denna personliga erfarenhet av Uppståndelsen visar på kärleken till alla. Gud har inte lämnat någon enda själ till att leva i ångest, sorg eller smärta. Han lämnade inte själarna till detta. Gud valde gryningen till söndagen till den dag då han fyllde människan med kärlek och glädje. Den människa, vars hjärta är fullt av den gudomliga kärleken, är den som kan leva i glädje. Varifrån kommer den kärleken då? Den kommer när människans hjärta är fyllt av kärlek. Och när han känner att Kristi hand på korset sträcker sig ut till honom och till hans hjärta. Och med de blodsdroppar, som spilldes på korset. De var kärlekens droppar åt var och en, utgivna för människans synd och möda. Gud kom att uppstå från de döda vid gryningen till söndagen. Hans Uppståndelse från de döda är det största uttrycket för hans kärlek till mänskligheten.

I början till varje dag ber vi morgonbön, som påminner oss om hans Uppståndelse. Under varje vecka ber vi på söndagar, vilket är minnet av Kristi uppståndelse i gryningen till söndagen. Söndagen har blivit veckans högtid. Vi kan kalla den för den gudomliga kärlekens högtid, den kärlek som Gud utgöt i våra hjärtan. Aposteln Paulus säger i sitt brev till romarna: "Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som har blivit oss given." (Romarbrevet 5:5) Guds verk i Uppståndelsen sträcker sig över varje koptisk månad. Den 29:ende i varje koptisk månad firas åminnelse av Uppståndelsen, Födelsen och Bebådelsen. Sedan firar vi också varje år Uppståndelsens högtid, som varar under 50 dagar eller 7 veckor. Med den åttonde veckans start uttrycks evigheten och det himmelska livet.

Jag gratulerar er mina kära. Jag hoppas att denna högtid ska vara välsignad och en glädjens högtid. En högtid, i vilken vi känner tro, hopp och kärlek; men störst av dem är kärleken. Det är den Kristi kärlek, som han utgav till var och en av oss. Jag hoppas på och önskar er allt gott. Jag hoppas att ni i varje församling och kyrka må leva i all godhet och frid. Må er tjänst och kärlek spridas till alla. Kristus anesti – Alithos anesti. Kristus är uppstånden – I sanning är han uppstånden. Förhärligad är Gud i all tid. Amen.

Samadros II